

Sil Beni Hanesinden Cihanın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Temmuz 2018

Efkârın hangi kayıp yetisi?
Mısra dolu özlemlerin siyah bentleri...
Ah, haykırdığım kadarım
Ah, yansız acılarım.
Dibimde telve yüklü özlem
Özleme bedel direndiğim
Her sitem:
Belki makberim belki matemim
Derinlerde bir yetim
Şimdi kırıp da dizimi
Acıyla yüzleştığım sevgi meltemim.

Gönül kopçam aksak sesi şiirin
Sesle değil sessizlikle yüzleştığım
Her dilim her hücrem her kinaye
Yine sağdan soldan
İçimdeki dirliği bileyen.

Ah'ımda saklısın madem...
Demedim inan ki demedim.
Bilirsin beni, demeyi mi bu kadar özledim?
Belki sıfatların nezaretinde
Belki kıyama durduğum bunca elemde
Tevekkülün deviniminde
Kayıp hilalim
Kayıp dengim
Kaybolduğum her renktesin
Kaybolmayı şifa bellediğim,
Satır satır hüznün
Geceye bandığım
Yüzleşmeye doyamadığım
Yüzümün akıyla yaşamayı şiar edindiğim
Her kaybım
Her garbım
Her sanırım...

Ah, matem!
Ah, divane özlem!
Ah, yetim çocuęu söylenmeyenin!
Ah, kâfir dizeler
İçimdeki büklümde kopup da geldiğim
Şifa meziyetim
Yine indinde
Ve istişare ettiğim
Garbın kavruk sitemi
Şimdimi topla dünümle
Böl içimdeki her yarım cümleye
Sonra da sil beni hanesinden cihanın.

Sindirmeyi öğrendim bunca bedel ödediğim
Adına hayat denen hümayunun
Kebir cetvelinde yutan sayıyım
Sadece sıfıra delalet her kazanım
Aslımı yüzümle sildiğim
Yüzümün akıyla yaşayıp
Gün yüzü görmeyi ertelediğim.